

Első Missziósház az Árpád Utcában

1925. augusztus 18.-án indította útjuk
Kedves Főnöknő Anyánk az első „települőket”,
hogy megkezdjék a munkát Balatonbogláron, a S.M.T.
első vidéki Missziósházában.

DR. Szentiványi Robert, a Társulat régi
paratjának s akkor boglári helyi lelkesnek buzgó-
kodására hívta meg a Missziótársulatot a közseg
földesura, a magyar nép a kis szegény gyermekek
melegsziwő nagy pátronusa: gyulai Gaál Gaszton.

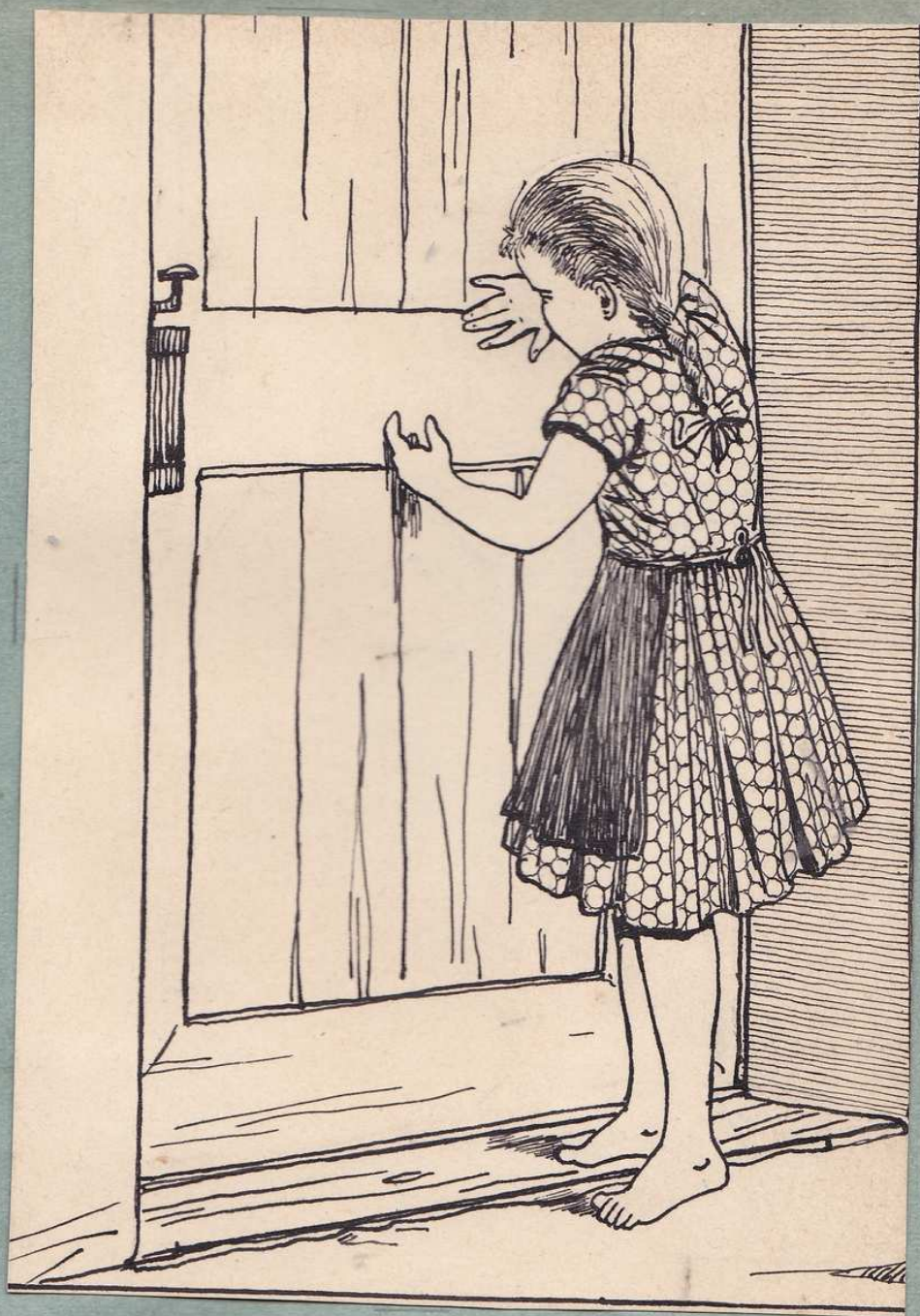

aki haláláig a legnagyobb jötevőnk és őszinte támogatónk volt minden munkánkban. Sokszor maga hozta az óvodába kis unokáját és örömmel nézte a a feleje barátságos mosollyal közeledő falusi gyermekeket. Ilyenkor sokszor mondotta: „Kedves nővérek, ez a maguk munkájának eredménye, hogy nem fel az irtól a szegény ember gyermeke.....!”

.....Sok munka várt bennünket a faluban, amelyben törökülés óta nem volt pap és templom. Rendezetlen házasságok, elhagyott, állati sorban élő öregek, csavargó kisgyermek, ---pesti erkölcsöket utánzó ifjúság, -----kuruzslás, latona, ----hitbeli tudatlanság, ---messziről bejáró éhes tanyai iskolásgyermekek.....

Dolog volt, hát azonnal nekiláttunk. Tegnapat kerítettünk a nádfödeles óvodába padlábának, rá egy néhány régi deszkát ülőkenek: megvolt a be-
rendezés. Par hónapra rá a jó emberek aztán csináltak asztalt, padot. ---És a nővérek? Amit a jó öreg Szeminárium adhatott, hiszen kistafirozott a padlás kincseiből, de persze se szekrény, se szek, se asztal, se egyéb nem volt elég: kuporgattunk, szögezgettünk mi magunk is. Ma is megvan az az „ókeresztény stílusú” ládából készült ormótlan nagy szekrény, amely két évig volt a közös butorunk -de jó volt, hogy az is volt!-----A ház alapításakor idejött a noviciatus is egy evre. ---

Boriska kopogtat a kis nadas Missziosház ajtaján: beteg az edesanyja, menjünk át. Azonnal indulunk: a többi szomszédasszony éppen itatja magát jófele orvossággal a beteget: tejbe főzött puskaporral. Nosza hamar elszedtük a híres orvosságot és doktorért küldöttünk. Ket netig kellett őriznünk az a szonyt, hogy valanogy be ne adhassanak neki valami baponás gyógyszer. Ez az eset azóta is sajnós, gyakran előfordult.

Betegápolási tanfolyamokat tartottunk a nép felvilágosítására, a lányoknak pedig a tápláló főzésről, kertészetről hathónapos háztartási tanfolyamot. Ez volt az ovoda mellett az első évek munkája.

1926 áldozocsütőrtőken meglátogatta
Kedves Főnöknő Anyánk a boglári házat.
Látva nagy szegénységünket, jövőre
kis kápolnánk számára ígért egy szép
oltárt,

amely a mi nagy örö-
münkre nemsokára meg
is érkezett.

Alighogy megszáradt
a friss lakkozás az
oltáron,

1926. június 26-n „nagy kiáltás támad” az udvaron,
váratlanul megerkezett drága Püspök Atyánk!!!!

Velünk volt egész nap, örvendett a szegény ségnek
„l'esprit d'Évangile” szellemében való derűs meg-
oldáson, -feljött velünk a Várhegyre és a fennéges
panoráma láttán hangosan elkezdett kitart karokkal
zaoltart énekelni. Meglátogatta a ház létesítőjét,
Gaal Gasztont, aztán megszállt a plebánián, majd
kora reggel benedikálta kis oltárunkat s elmondta
rajta az első szentmisét.

Lelkünkre kötötte ittletékor drága Püspökatyánk,
hogy ne nőjjünk ki a keretből, melyben vagyunk,
maradjunk a szegényekhez hasonlóak akkor is, ha
alkalmasabb házat kapunk. Legyünk a népemindenkor!

A faluban nem volt népviselet, divatba hoztuk tehát a magyar ruhát. Miután ez igen jól állt a lányoknak, hamarosan ez lett minden boglári kath. lány díszruhája.

Megalakult az iparos lányok, majd a földmiveslányok egyleti csoportja, az Asszonyszövetség, --vezettük az Oltaregyletet. Dolgoztunk mint sekrestyések és harangozók, -ha kellett, kántorok is voltunk. Télen jól befűtöttük a kicsi ovodatermet és csalogattuk befelé az embereket a „jó melegbe” ----gyónni.....Lassan-lassan megnépesedett az aidoztató zsamoly első penteken, -azóta sem mulasztja el egy Valamire való lány vagy asszony sem, hogy ne gyónna „a Jézus szívihőn”.

A családfelajánlás is szépen elterjedt.

A. Mohács-csoport „Arva Rózi” című színdarabja.

A szórakozásra is gondolnunk kellett:
 rendeztünk vallásos és vidám népi darabokat.
 A jövedelem a kis éhes napközisták ebédjeire
 /téli át napi 25-30/, no meg a könyvtár gyarar-
 pítására szolgált.

A mi nagy jötevőnk, Gaal Gaszton, egyre gyakrabban nézte az öreg ház repedésses oldalát és mondotta: „megint nem tudtam elaludni tegnap, csak azon gondolkodtam, meg csak most ne dőljön a kedves nővérekre a ház....kis türelmet, építünk mi jobbat, ahol mindenre lesz hely!”

És Gaal Gaszton, aki magának soha semmit nem akart, végigjárta miniszteriumokat, összeült tanácskozni a község vezetőivel és előteremtették azt az összeget, amelyből a hatalmas, szép Missziósház megépülhetett.

Áldott legyen az Isten és azok, akik fáradtak érte, hogy hajléka lett a missziós gondolatnak a magyar tenger partján!

1929. júniusában már felszentelésre készen állt a ház: ovodával, napközivel, gyermeknyaraltatásra való hatalmas termekkel, ötszobás nővérlakással, -vizvezetékkel, villanyvilágítással.

A legapróbb fogadóbizottság is várta
a Rüspök Urat.

A lányegylet enekkara is kivonult, hogy a
tábori szentmisén résztvegyen, mely a
Missziósház udvarán volt.

Az egész körökteli papság és intelligencia,
 és a nép is ott volt a szentelésen, mert
 ugyancsak bérnálás is volt a faluban.

a mi
 új
 kápolnánk.

K. Angela nővér, mint „diakonus” segédkezik.

Most megnezzük a házat: ez a nővérnappali.

A kicsinyek „csendes foglalkozása.”

Künn a bárány,
benn a farkas!

Nagy mesterseg a
türelem tizorai
osztás előtt!

Mégis csak legjobb a fűben játszani!

Hát meg na körben enekelünk is hozzá!

Kis tündérek kara.

Mikor az egyik „sztár”
nem hajlando masina
ele allani.

Kis angyalok az udvaron.

Karácsony előtt sok dolga van a Jézuska munkatársainak: 120 baba és macskó szükséges, no meg sok - sok meleg ruha, --gondolnunk kell a kis bánomhegyi tanyai iskolásokra is.....

Mikor lehull az első hó, elindulunk Simon Joskával a „szent fuvarossal”, aki biztos kezzel hajt a belepett hegyi dűlőutakon is is. Visszük a vettitőgépet és így tartunk hitoktatást, és husvét előtt „lelkigyakorlatot” is. Ez a kép a kislaki iskolából való, ahol először járt az Úr. Háromnapon „missziót” tartottunk, utána száznál többen gyóntak meg. —

Még 1932-ben is
a Missziósházban volt
/ovodástermekben/ a
„templom”, húsvetkor
lelkigyakorlat napi
5-600 résztvevővel,
-innen indult ki a
feltámadás.

Milyen öröm is volt
a nővernappaliban fel-
kefelni a sáros csiz-
mák nyomát, amit a gyó-
nók hagytak maguk után.
„Egész templom” voltunk
húsvet táján: egyszerre
öt helyen gyontattak
a földszinten!

A ház örökre
legkedvesebb i-
deje volt ez: a
falu hetenkint
megfordult ná-
lunk a szent-
misek révén.
Akkor igazán
„minden a
Missziósházban”
történt!

A négy Lendvay-fiu a
négy testvér közül: na
nagy a sár, így mennek
haza a kicsik.

Március 15.-en zászlókkal vonul végig a
falun a kis hadsereg.

Itt a nyár!
Megjöttek a nyaraló gyerekek.

Benépesül az emelet. Uszni, aludni, -közben a földi jókat meg nem vetve és a turoscsuszának is derekasan meg-

felelni, ez a program. Háromhetes turnusokban jönnek lányok, aztán fiúk: ezalatt testben is, node lélekben is át kell gyurni őket. A vallásos nevelést mint magától értetődőt fogadtatjuk el felügyelőkkel és gyerekekkel egyaránt, -nagy súlyt helyezünk Kedves Főnöknő Anyánk intenciói szerint az énekekre. Kicsinyeink esti imaja is ének: „Jezuska, Jezuska, figyelj most reém!”

Álomszuszék még nem bír kibujni a puha takaró alól. Pedig de szepet álmodik! Süt a nap és nagy fröcsölést rendeztek a többiek a parton!

Jaj, már elmentek a tó-
ra reggelizni! hamar, na-
már utánuk!

Reggeli után le a
strandra, -s nem-
sokára Györgyi
már vígan pas-
kolja a hullá-
mokat.

A nagy billenőhinta se utolsó árn!

A fiúk a kő-
telhintát sem
vetik meg, -
minden nyáron
három srófot
elkoptatnak.

A nagylányokrol se feledkezzünk meg:
 éppen postát osztanak a kiskertben.

Hogy a környe-
 zettanulmányo-
 zást el ne fe-
 ledjek, néhány
 jó madár gya-
 korolja magát
 a gyümölcsfák
 környékének ki-
 tapasztalásában.

A nagylányokrol se feledkezzünk meg:
 éppen postát osztanak a kiskertben.

Hogy a környe-
 zettanulmányo-
 zást el ne fe-
 ledjek, néhány
 jó madár gya-
 korolja magát
 a gyümölcsfák
 környékének ki-
 tapasztalásában.

Itt az ősz, -újra „csendes” a ház, „csak” a
 kilencven napközistől kiadál már az udvaron...
 Ha este hazamennék, de jó lenne a házieliek-
 nek is fürdeni menni, -kicsit ráérnénk, De
 hát.....hideg a víz, s így a parton busu-
 lunk a nyár után. S mindig vigasztaljuk ma-
 gunkat: no talán jövőre, ha a jó Isten élteti!

